la humanitat

PORTANTVEU d'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA adherida a SOLIDARITAT CATALANA

Redacció i Administració : 5, Fbg Poissonnière Tel. PRO 15-01, poste 14 Paris (IX)
—
Xecs postal Paris, C. 646950
Santiago Vila 5, Fbg Poissonnière Paris (IX)

2a EPOCA. — Número 106 — 17 de Febrer del 1949 — Fundador : LLUIS COMPANYS — Preu : 10 francs.

Confiavem que les Institucions republicanes complirien el seu deure i s'han limitat a resoldre problemes personals

EDITORIAL

LA PATRIOTICA PERSISTENCIA

Seguint una norma tradicional de treball, el Consell Executiu del nostre Partit ha examinat tots i cada un dels problemes relacionats amb el moment polític actual i, conscient de la importància dels mateixos ha adoptat un nombre important de resolucions una part de les quals, les que poden ésser divulgades ja des d'ara, podreu llegir en aquesta mateixa edició.

De les reunions i entrevistes celebrades aquests darrers dies, trobareu, en la secció corresponent del nostre periòdic, la informació adequada. No estarà de més, però, que insistim des d'ací sobre la significació i l'abast de les esmentades activitats.

Diguem tot seguit que els que esperaven amb mal continguda impaciència, l'exteriorització de no sabem quina feblesa orgànica, i els que especulaven a la lleugera al voltant d'unes preteses divergències, faran millor d'abandonar aqueixa injustificada esperança. El nostre organisme rector, en efecte, ha pres coneixement amb satisfacció, dels innombrables testimonis d'adhesió — vinguts d'arreu i especialment de l'interior de Catalunya —, a una línia política inspirada en el desig sincer de servir els interessos morals i materials del nostre poble. Cert que en l'Esquerra — com en qualsevulga altra col.lectivitat democràtica — s'hi manifesten amb tota llibertat — i això ens honora —, els més diversos matissos ; però cert també que els nostres homes saben i sabran en tot moment, destriar el que és simple diferenciació ideològica o tàctica, del que constituiria un atentat inadmissible als principis i a les regles de conducta que són la raó mateixa de la nostra existència política.

Es amb aquest mateix esperit patriòtic, que el Consell Executiu ha exposat al Molt Honorable President de la Generalitat de Catalunya senyor Josep Irla, el pensament de l'Esquerra sobre la política catalana. Quan per la força de les circumstàncies — bé hem de constatar-ho —, la major part de les forces polítiques de casa nostra han hagut de minvar el combat per l'alliberament, l'Esquerra, conscient de la seva força i de la seva responsabilitat, no ha pogut deixar d'oferir a la més alta Magistratura de Catalunya el seu incondicional suport, ni d'expressar-li el seu desig de continuar treballant — sota al seu guiatge —, en defensa d'una catalanitat que resisteix — amb impàvid i admirable còratge —, les embestides dels derrotistes y dels opressors.

Fidel a una línia política iniciada en el Ple del 1946 a Carcassona, l'Esquerra ha fet present una vegada més al President de la República Espanyola, el seu pensament polític. Amb un accent adolorit per la gravetat de les circunstàncies, els nostres amics Josep Tarradellas, Carles Pi i Sunyer i Ramon Nogués, han exposat al senyor Martínez Barrio els motius que tenim els catalans per no estar satisfets dels resultats obtinguts pel govern presidit pel senyor Albornoz. Probablement abans de la propera reunió de les Nacions Unides, el Partit farà pública una declaració en la que, tot restant fidel a un passat del que se sent orgullós, s'assenyalaran clarament els motius que el separen d'una política amb la que fa prop de tres anys que manifesta la seva disconformitat. Així doncs, en tots els plans de l'actuació política, l'Esquerra hi està present. I hi està amb tota l'autoritat que li dóna una trajectòria sense desviacions de cap mena, i amb una força moral a la que cap altra organització catalana pot pretendre. I estem segurs que les actuacions que s'acosten, per difícils que siguin, no faran més que confirmar una veritat que avui ja és evident : que l'Esquerra és, com ahir i com sempre, el primer i el més esforçat defensor de Catalunya.

L'Esquerra exposa de nou al Sr. Martínez Barrio el seu pensament polític

Reunions del Consell Executiu d'E. R. de C.

Els dies 6 i 7 de febrer tingueren lloc unes reunions del Consell Executiu a les quals assistiren el Secretari General Josep Tarradellas i Carles Pi i Sunyer i Joan Sauret. Donada la importància i característica de determinats problemes plantejats assistí a algunes sessions el Sr. Ramon Nogués i Biset, President de les Corts de la República.

— Fou llegit un llarg informe que des de Mèxic ha enviat Miquel Santaló. Aquest membre del Consell Executiu expressa opinions coincidents amb les que han donat lloc als acords presos.

— S'estudiaren els diferents informes rebuts de Catalunya així com els verbals produïts pel delegat enviat darrerament pels companys de l'interior. El Consell Executiu s'assabentà amb vertadera satisfacció de les activitats que contra el franquisme vénen portant a cap els nostres amics i destaca l'eficiència de llur campanya contra la darrera farsa electoral. Ha estat objecte d'una extrema atenció la situació en què es troben els empresonats i s'han pres decisions per tal de denunciar davant certs organismes internacionals els tractes de què són objecte per part del règim franquista. Meresquè l'especial atenció del Consell Executiu el cas d'un estimat amic nostre que des de fa vuit mesos sofreix empresonament i malgrat tots els esforços realitzats pels advocats no han pogut ni aconseguir que la causa vagi pels camins assenyalats per les pròpies lleis franquistes.

— El Secretari General informà el Consell Executiu sobre les entrevistes celebrades aquests darrers temps amb els Partits i Organitzacions espanyols i catalans. S'acorda prosseguir aquestes entrevistes de cara una més àmplia informació i amb el desig de sovintejar el contacte amb tots aquells amb què l'Esquerra manté relacions.

— S'acordà efectuar una visita al President de la República, Don Diego Martínez Barrio, per a fer-lo coneixedor de les nostres inquietuds i aspiracions. El resultat de la visita ha determinat el Consell Executiu a concretar en un document el pensament polític del Partit que serà fet públic en el moment oportú.

— Així mateix s'acordà entrevistar-se amb el President de la Generalitat, Honorable Senyor Josep Irla, per a ratificar-li la nostra més decidida lealtat i col.laboració per a la consecució dels anhels patriòtics que l'animen.

— En donar-se compte de les reunions celebrades a Baiona, conjuntament amb delegats del Parti Nacionalista Basc, s'acordà manifestar la satisfacció del Parti per llur feliç resultat, car un cop més s'ha palesat la compenetració existent entre ambdós partits. Es criteri del Consell Executiu continuar a París els treballs informatius i de coordinació iniciats a Baiona.

— Fou llegit un llarg informe que des de Mèxic ha enviat Miquel Santaló. Aquest membre del Consell Executiu expressa opinions coincidents amb les que han donat lloc als acords presos.

— S'estudiaren els diferents informes rebuts de Catalunya així com els verbals produïts pel delegat enviat darrerament pels companys de l'interior. El Consell Executiu s'assabentà amb vertadera satisfacció de les activitats que contra el franquisme vénen portant a cap els nostres amics i destaca l'eficiència de llur campanya contra la darrera farsa electoral. Ha estat objecte d'una extrema atenció la situació en què es troben els empresonats i s'han pres decisions per tal de denunciar davant certs organismes internacionals els tractes de què són objecte per part del règim franquista. Meresquè l'especial atenció del Consell Executiu el cas d'un estimat amic nostre que des de fa vuit mesos sofreix empresonament i malgrat tots els esforços realitzats pels advocats no han pogut ni aconseguir que la causa vagi pels camins assenyalats per les pròpies lleis franquistes.

— El Secretari General informà el Consell Executiu sobre les entrevistes celebrades aquests darrers temps amb els Partits i Organitzacions espanyols i catalans. S'acorda prosseguir aquestes entrevistes de cara una més àmplia informació i amb el desig de sovintejar el contacte amb tots aquells amb què l'Esquerra manté relacions.

— S'acordà efectuar una visita al President de la República, Don Diego Martínez Barrio, per a fer-lo coneixedor de les nostres inquietuds i aspiracions. El resultat de la visita ha determinat el Consell Executiu a concretar en un document el pensament polític del Partit que serà fet públic en el moment oportú.

— Així mateix s'acordà entrevistar-se amb el President de la Generalitat, Honorable Senyor Josep Irla, per a ratificar-li la nostra més decidida lealtat i col.laboració per a la consecució dels anhels patriòtics que l'animen.

— En donar-se compte de les reunions celebrades a Baiona, conjuntament amb delegats del Parti Nacionalista Basc, s'acordà manifestar la satisfacció del Parti per llur feliç resultat, car un cop més s'ha palesat la compenetració existent entre ambdós partits. Es criteri del Consell Executiu continuar a París els treballs informatius i de coordinació iniciats a Baiona.

— Han estat analitzats detingudament els motius que concorren en la constitució del Consell Federal Espanyol pro Moviment Europeu, i s'ha decidit prestar la deguda atenció i simpatia al seu desenvolupament.

— En donar-se compte de les activitats de propaganda del nostre Partit, es posà de relleu la tasca altament patriòtica dels amics que editen « La Humanitat » de Mèxic i « L'Emigrant » de Xile les quals publicacions es fan mereixedores d'una fervent felicitació per part del Consell Executiu.

— Informat el Consell Executiu de la marxa de la subscripció oberta amb motiu de la crida a tots els nostres militants i simpatitzants, ha vist amb veritable satisfacció els seus resultats i agraeix l'esforç amb què ens honoren tots els donants. S'acordà enviar un missatge als nostres amics de Mèxic per a subratllar llur generosa activitat en bé de l'èxit de la nostra subscripció.

— S'han pres les oportunes disposicions per tal de donar compliment als acords presos pels nostres Plens.

— El Consell Executiu ha celebrat una llarga reunió en presència de Joan Tauler, Delegat a París del Consell Directiu a França, per tal d'estudiar les qüestions que es relacionen concretament amb aquest organisme. Han estat preses en consideració suggerències emeses en les comunicacions d'alguns Comités Departamentals i s'ha acordat enviar un report confidencial a tots els nostres organismes del Partit per donar-los compte de la marxa dels esdeveniments polítics i de l'actitud presa en diferents qüestions.

París, 11 de Febrer del 1949.

BASCOS I CATALANS

El dia 30 de gener tingué lloc a Baiona la segona Assemblea Consultiva del Partit Nacionalista Basc convocada pel seu Consell Suprem. Hi assistiren els consellers nacionalistes del Govern autònom, diputats, ex-diputats, representants de les Juntes locals organitzades a França i un bon nombre d'afiliats que amb anterioritat a la guerra civil ocuparen càrrecs representatius en l'organització del Partit, igualment convocats.

Corresponent a una invitació del PNB es traslladà a Baiona una delegación d'Esquerra Republicana de Catalunya formada pels membres del Consell Executiu, Carles Pi i Sunyer i Joan Sauret, i Josep Sans, de « LA HUMANITAT ».

En unes reunions de conjunt que se celebraren el dia 1er. de febrer a l'estatge del Partit Nacionalista Basc a Baiona, es procedí a un ample canvi d'impressions que abarcà tota l'actualitat política. Els delegats d'ambdós partits nacionalistes constataren, al llarg de les reunions, una coincidència de criteri sobre els problemes republicans, internacionals i els que afecten concretament Euzkadi i Catalunya.

Bascos i catalans refermaren llur desig d'una estreta col.laboració en totes les ocasions que s'escaiguin, per tal de fer més eficaç l'esforç en la lluita per la llibertat dels homes i dels pobles hispànics i en vistes al triomf de la República.

Si en l'any 1947 s'establia entre bascos i catalans l'anomenat « Pacte de Montpeller », les reunions suara celebrades al migdia de França figuraran en la història d'ambdós partits nacionalistes com a « Conferència de Baiona ».

L'ANIMA D'ESPANYA

Sota aquest títol " Combat " de París publicava el dia 28 de gener un article commemoratiu de la caiguda de Barcelona. Ens plau reproduir-ne els paràgrafs més importants per tal que els lectors puguin apreciar l'objectivitat i el profund coneixement que té de les nostres coses el seu autor anònim.

« Fa exactament deu anys que el general Franco entrava amb les seves forces a Barcelona. Era, pràcticament, la fi de la guerra civil. La fi, almenys, del conflicte armat, car ningún no s'atrevirà a pretendre que el general Franco hagi donat una fi efectiva a la guerra civil espanyola. Ni tan sols no ho ha intentat. (...) Una guerra civil és molt més atroç i molt més insuperable que una guerra internacional. Una guerra civil no acaba fins el dia en què es reconstitueix un home moralment renovat el qual ja no sent més aquesta divisió. Es la tasca de vàries generacions.

Però aquesta tasca pot ésser accelerada o retardada segons la conducta del vencedor. Ara bé, a Espanya, després d'acabat el conflicte armat, Franco en lloc d'apaivagar-la no ha fet altra cosa que desenvolupar la guerra civil. La repressió brutal que intervingué l'endemà de les hostilitats, la tirania actual que pren una forma insidiosa, més irritant encara per al temperament espanyol que la guerra oberta o la repressió directa, no han fet més que entretenir i exasperar les rivalitats que havien fermentat durant la batalla.

Insisteixo sobre aquest fet ben poc conegut a França : a través la premsa, la ràdio i les manifestacions, el règim franquista ha constituït un dels assaigs de perversió més voraços dels que s'han emprès contra la consciència d'un poble. Assaig metòdic i acarnissant que ha consistit : 1) en la repetició diària, durant deu anys, del « leit-motiv » de la victòria i del vençut, a fi que hom no pugui escapar-se de la noció de vençut més que abandonant la causa que encarnava ; 2) en la dosificació fal.laciosa o el trucatge dels rumors i de les notícies de la política republicana o de la política internacional, a fi que hom es cansi de seguir el fil conductor de les idees i s'abandoni finalment al moltonisme pur i simple ; 3) en l'intent de corrompre per tots els mitjans (vanitat, diners, etc.) les persones responsables i clarividents que encara romanen en el país, per fer-les entrar en el joc franquista i perquè un capgirament de la situació els sigui tan desfavorable com als dirigents.

(...) El poble espanyol es desvetllarà tard o d'hora, amb els ulls ben oberts. Es l'examen de l'història que ho demostra. A la fi del segle XIXé — exactament en 1898 — un fet capital ve a capgirar la vida dels espanyols : la perdua de llurs darreres colònies : les Filipines i Cuba. Aquest xoc violent precipita aleshores el desvetllar dels pobles de la perifèria : el son immòbil de la vella Castella és estroncat. Espanya es troba de nou cara a cara amb si mateixa. A l'exemple de vitalitat donat pels catalans, respon en el centre d'Espanya, l'aparició d'una gran generació d'escriptors que serà anomenada després la Generació del 98.

A partir d'aqueix moment, dos tipus d'espanyols fan llur aparició a la Península : els qui no s'aconhorten dels béns perduts, que no fan més que mirar enrera, i els qui consideren que Espanya, en endavant, s'ha de veure en el mirall tal com és ella, amb els seus parracs i la seva trista nuditat. Els homes de la Generació del 98 són precisament els qui accepten le fer aquest examen de consciència.

Així, la República del 1931, ve a ésser la coronació política de la Generació del 98, casada amb Catalunya. I Azaña és l'home que personifica aqueixa unió. Triomf de les idees liberals i necessitat d'incorporar-se a la comunitat europea.

Ultra la seva estructura democràtica, cinc lleis fonamentals caracteritzen la jove República : a) la descentralització, que comença a esde-

(Passa a la segona pàgina)

Ventura Gassol a Mèxic

MEXIC, febrer. — El dia 18 de desembre arribà a Veracruz, acompanyat de la seva esposa, l'ex-Conseller de Cultura de la Generalitat i destacat membre del nostre Partit. En Ventura Gassol. Fou rebut pel President del nostre Consell Directiu en aquella República, Dalmau Costa, el qual li donà la cordial benvinguda en nom de tots els nostres amics.

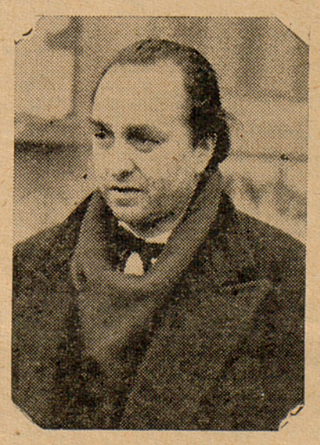

La presència del popular poeta a Mèxic fou acollida amb una gran simpatia per part de tots els catalans, en nom dels quals el vell « Orfeó Català » li oferí, el dia 21 del mateix mes, un vi d'honor. El President, senyor Enric Calafell. vell resident, oferí l'emocionant acte i el vocal i amic nostre, Ferran Llardent, pronuncià un breu parlament de vibració patriòtica i amb fervents elogis a l'il.lustre hoste.

Ventura Gassol restà molt agraït a les proves d'amistat i d'afecte rebudes i ho manifestà amb aquella flama oratòria que l'ha fet popular per tot Catalunya. No ens és possible de seguir a Gassol en tot el seu parlament amarat de franquesa i d'emoció, però volem destacar que sabé encomanar als presents tot el fervor català que posà el President de Catalunya, l'Honorable Senyor Josep Irla, en l'abraçada que ens transmetia a tots per conducte del seu distingit emissari. Invocant els nostres Presidents, els assimilà als patriarques que conduïen el poble hebreu a l'exili. « Quan moria algú — digué — l'enterraven amorosament, miraven enrera per recordar els qui anaven deixant en el camí, però continuaven, amb més fe que mai, llur desti. »

En tractar de la situació del nostre problema dins de Catalunya ens incità a suportar les actuals sofrences car si conservem el valor de la llengua vernacla i de les nostres tradicionals característiques, no perdrem el nostre piet, faci el que faci Franco. Féu un cant al paisatge mexicà i explicà amb quina emoció s'havia acomiadat a Fortin de las Flores de la gran poetessa Gabriela Mistral, en sentir-li exclamar : « Visca Catalunya ! »

El dia 23 tingué lloc al Restaurant « Ambassadeurs » de Mèxic un vi de benvinguda i de germanor ofert pels militants d'Esquerra Republicana de Catalunya. Lleugerament indisposat el President Dalmau Costa, oferí l'acte, amb paraules ben afectuoses, el membre del Consell Directiu Joan Moles.

Ventura Gassol començà donant-nos l'afectuosa i catalana abraçada del President Irla, així com la germanívola del Secretari General, Josep Tarradellas, en nom del Consell Executiu i de tots els militants del Partit a Europa. Per tal de no perllongar uns moments en què tots ens sentiem abaltits per la nostalgia de la Pàtria i dels germans d'ideals, Ventura Gassol desvià el seu parlament i es dedicà amb la seva atractivola paraula a comentar els records que li refrescaven les « cares conegudes » allí congregades. Si Joan Moles li recorda el President Companys, Dalmau Costa els Presidents Irla i Casanovas, tots tres empordanesos, i Joan Macià li evocava el seu pare i Gran President nostre, Prats de Molló, Bèlgica, etc. « Deixeu-me dir-vos — afegí en mig d'aquest recordances — que jo veig Macià com l'arrel d'aquest arbre sagrat que és la Pàtria, Companys era el tronc que anava creixent i ara Irla és la prometença del fruit que arribarà al seu temps. »

L'ex-Conseller de Cultura recordà la gran figura del Cardenal Vidal i Barraquer, mort exiliat a Suïssa i al qual dedicà fervoroses paraules de respecte. Dedicà uns elogis a la raça mexicana i als seus poetes nacionals, tot agraint el gest dels governants en acollir-nos en la forma generosa que ho han fet. Acabà estimulant la nostra fe en l'esdevenidor i ens exhortà a estimar el nostre President i el nostre Partit.

El seu encoratjador i abrandat parlament fou escoltat amb molta atenció i molt aplaudit per tots els presents a l'acte.

La nova Europa

S'HA CONSTITUIT EL CONSELL FEDERAL ESPANYOL

Els dies 7 i 8 d'aquest mes han tingut lloc a París unes importants reunions per tractar de constituir el Consell Federal Espanyol del Moviment Europeu. Hi assistiren els següents senyors : José Antonio Aguirre, Ramon Nogués i Biset, Trifón Gómez, Salvador de Madariaga, Carles Pi i Sunyer, Josep Tarradellas, Juli Just, José Maria de Lasarte, Fernando Valera, Eugenio Arauz, Salvador Quemades, Joan Sauret, Javier de Landaburu i Juan Arroquia.

Es convingué, unànimement, en la necessitat de constituir l'organisme espanyol corresponent al Moviment Europeu el qual celebrarà una reunió plenària el dia 25 dels corrents a Brusel.les. Es féu observar que el Moviment no acceptaria més que una representació antifranquista composta de dos delegats, segons la norma establerta per als països que, com Espanya, no seran representats oficialment per raó de llur règim totalitari. Aquest cop serà inútil que Franco repeteixi les intrigues de la reunió de l'Haia perquè el grup antifranquista es veurà, sembla, reconegut com a ùnic Moviment ibèric.

Després de constatar-se la importancia de la vinent reunió de Brusel.les i el fet que el règim franquista se'n vegi absolutament bandejat, els reunits abundaren en la necessitat d'una entesa entre tots els antifranquistes per tal de poder presentar-se en aquells comicis com una força cohesionada d'oposició a la dictadura espanyola. No cal dir que totes les personalitats presents en les reunions que ressenyem es feren perfecte càrrec que llur responsabilitat els obliga a no menys estimar l'ocasió que els ofereix el Moviment Europeu de poder parlar en nom d'uns pobles sotmesos a un sistema totalitari.

Escaigué ràpid acord sobre la redacció d'unes Bases de Constitució que des d'ara estructura l'esmentat nou organisme. Ateses les característiques polítiques de l'Estat espanyol es decidí que els grups representatius dels diferents pobles hispànics es constituiran en secció dins del CFE i que com a tal tindran una representació directa a la Comissió Executiva, respectant-se d'aquesta manera el principi federatiu dins del mateix organisme col.lectiu espanyol.

Podran adherir-se al Consell els Moviments Federals i organitzacions similars, els partits o grups dels mateixos i les persones que estiguin d'acord en els principis de respecte a la personalitat humana i en el sistema de govern fundat en el consentiment lliure dels governats.

Dintre del Consell es constituiran Comisiones tècniques, polítiques i culturals per tal que aportin al Moviment Europeu els elements d'estudis necessaris relacionats amb la futura incorporació d'Espanya en la reestructuració d'Europa.

Ha estat designat el senyor Salvador de Madariaga, actual President de la Comissió Cultural del Moviment Europeu, com a President del Comité Provisional del CFE, i el senyor José Maria de Lasarte ha quedat encarregat de realitzar totes les gestions preparatòries per a la constitució del Comité. Es desitja que hi figurin elements representatius de tots els grups antifranquistes i personalitats destacades de les diferents branques de la cultura, ciència, etc. peninsulars.

Si bé alguns assistents es reservaren fins a informar llurs organitzacions, el cert és que per primera vegade a l'exili s'ha pogut realitzar una reunió d'aquesta importància i amb l'assistència d'elements procedents de camps ben oposats dintre de l'antifranquisme. Els cercles polítics han rebut la notícia d'aquestes reunions amb una evident sorpresa i satisfacció, car constitueixen la demostració que no existeixen divergències insuperables entre els exiliats, i que malgrat certes reticències, encara és possible reunir els representants polítics i fer-los enfrontar amb llurs responsabilitats. Ens trobem doncs, davant d'una demostració de caràcter implícitament conciliatori si tenim en compte les persones que hi assistiren. Es de desitjar que no sigui l'única vegada i que un esperit de comprensió guiï les del.liberacions fins a assolir la posta en marxa d'aquest primer gran moviment que representaria a Europa la immensa majoria d'antifranquistes de l'interior i de l'exili.

***

Els nostres lectors ja coneixen la importància d'aquest Moviment Europeu que ha recollit l'adhesió de les personalitats més prestigioses de la política europea. Referent a França, només cal citar el seu Comité per a convèncer-se que compta amb el suport d'importants sectors del país. El « Consell Francès » està sota el patronatge del President Monsieur Edouard Herriot i hi figuren : Mr. Raoul Dautry, ex-ministre i Membre de l'Institut ; Mr. Paul Bastid, de l'Institut, diputat i ex-ministre ; Mr. Paul Ramadier, diputat i ministre de la Defensa Nacional ; Mr. Paul Reynaud, diputat i ex-President del Consell ; Mr. André Siegfried, de l'Acadèmia Francesa ; Mr. Pierre-Henri Teitgen, diputat i ex-Vice-President del Consell ; Mr. René Courtin, catedràtic de la Facultat de Dret de París ; Mr. André Monnier, ex-Prefecte i Mr. Christian Monnier,

Importants entrevistes

La Secretaria General d'Esquerra Republicana de Catalunya ha facilitat la següent nota emesa per Ràdio París :

« En virtut d'un acord del Consell Executiu, dirigents d'Esquerra Republicana de Catalunya vénen celebrant entrevistes amb diversos partits i organitzacions per tal de contrastar opinions i compulsar les possibilitats per a una política de major entesa republicana, cosa aquesta sempre intensament desitjada i propulsada pel Partit.

Dins d'aquestes directives, el dia 7 del corrent visitàren el President de la República, Don Diego Martínez Barrio, els senyors Josep Tarradellas, Carles Pi i Sunyer i Ramon Nogués i Biset al qual ratificaren la posició de l'ESQUERRA davant l'actuació del Govern de la República i en particular en l'aspecte internacional.

També s'ha efectuat una visita al President de la Generalitat de Catalunya, senyor Josep Irla, amb el qual han conversat extensament sobre aquests problemes i els relacionats amb la vida política i espiritual de Catalunya.

Un cop acabades totes les entrevistes, ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA farà públiques les seves decisions.

París, 9 de febrer del 1949. »

EL GOVERN REPUBLICA I LES DEMOCRACIES

per Miquel Guinart

Seria injust, em penso, acusar els homes que integren el Govern de la República de negligir deliberadament l'enorme responsabilitat que els incumbeix pel fet de no haver trobat, encara, el fil d'Ariana conduent a la sortida de la nostra intrincada i desoladora situació. I quan dic « nostra », abasto amb aquest possessiu, no sols el conjunt dispers dels exiliats sinó també, i sobretot, el del poble que es neguiteja per a deslliurar-se del Calígula que ajova Espanya.

En conseqüència, crec que les declaracions, les actituds i les orientacions de l'equip governamental són les que emanen del seu franc sentir i que no traeixen l'adopció de cap postura personalment acomodatícia.

Convinc en què les excepcionals possibilitats d'atènyer el fil subtilíssim, no estan a la mà de tothom i àdhuc en què cal resignar-se a l'esterilitat de moltes provatures, però també he de declarar que em sembla evident que la sort d'aquella empresa no està reservada als homes de l'actual quadre de Govern.

L'argumentació del meu escepticisme, després de l'excel.lent discurs, publicat en aquestes pàgines, que el meu amic Jené pronuncià a la darrera reunió de la Diputació Permanent, no és per a ésser llargament exposada, però confio que no per això serà forçosament sobrera la que derivi del curs d'aquestes ratlles.

Tampoc no sabria acusar, com fan alguns, el Govern Albornoz, de mantenir enlairada la bandera tricolor en oposició a aquella altra ocasional que a favor de la concòrdia antifranquista és sostinguda per en Prieto. No l'en sabria acusar perquè tinc la convicció que el Govern ha de simbolitzar la legalitat republicana o, amputat d'aquest objectiu bàsic, no ha d'existir.

Pactar amb els monàrquics i sotmetre al « cara o creu » d'un plebiscit el règim republicà, pot ésser una actitud — fructuosa o no — respectable, si és adoptada fora de l'òrbita del Poder. Des de dintre constituiria una categòrica renegació.

(Passa a la segona pàgina)

memoriaesquerra.cat — La Humanitat [Montpeller-París, 1944-1953], 17/2/1949, pàgina 1